

آیا کاشت درخت، گرمایش جهانی را جبران می کند؟

باتوجه به درک کنونی ما از گرمایش جهانی و با توجه به مصرف انرژی و جنگل زدایی، گویا باید باتغییرات منفی امروز و آینده زمین عادت کنیم. تغییراتی همچون؛ اقلیم گرمتر، تغییر پذیری های جدید در الگوهای جوی وبالاتر آمدن سطح آب دریاها و ... اگر این تغییرات با روندی کند انجام شود امکان سازش با این نوع زندگی جدید وجود دارد اما اگر روند کنونی گرمایش جهانی به سرعت انجام گیرد، آنگاه سازش ما انسانها سودی ندارد. اگر ما انسانها مسلط شدن بر طبیعت را دوست داریم، باید بدانیم که تنها یک راه برای این آرزوی خودخواهانه وجود دارد و آن پیروی ما از قوانین طبیعت است. وقت آن رسیده است که در نوع نگرش خود، جهان گرایی را وارد کرده و با استفاده از انرژی تجدید شونده و خریدسوخست کارآمدتر مشتاق شده و حفاظت از جنگلها را افزایش دهیم. استیگسون رئیس شورای تجارت برای توسعه پایدار در ژنو بر این عقیده است که افزایش جمعیت و محدود شدن مواد خام و تقاضای زیاد برای آن می تواند قیمت آنرا بالا ببرد. او میگوید بالا رفتن قیمت ها به کاهش استفاده از این نوع انرژی و در نتیجه کاهش انتشار گازها منجر خواهد شد. تام جکسون پروفیسور توسعه پایدار از دانشگاه بریتانیا می گوید این مسئله ثابت شده است که تلاش برای سود زیاد در زمان کوتاه و مصرف بالا، ویرانی محیط زیست را بدنبال دارد. بنابر نظر جکسون اقتصادی پایدار است که در آن مسائل مالی در پیوستگی با ملاحظات زیست محیطی باشد. گازکربنیک در ارتباط با موضوع گرمایش جهانی توجه بسیاری را به خود جلب کرده است. میزان زیاد انتشار گازکربنیک و رشد زیاد آن حاکمیت از آن دارد که افزایش گازکربنیک هوا نتیجه ی مستقیم ورودیهای گازکربنیک از منابع انسانی از جمله سوزاندن سوخت های فسیلی و جنگل زدایی بوده است. هر سال ۵ گیگاتن کربن به صورت گازکربنیک به محیط اضافه می شود که حدود ۳ گیگاتن آن به هوا می رود. اینکه ۲ گیگاتن دیگر کجا می رود موضوعی قابل بحث است. به نظر می رسد درختان و اقیانوسها با کمک هم این حجم را جذب می کنند. مساحت کل جنگلهای جهان در حدود ۴ گیگاهکتار است که تخمین زده می شود که جنگل زدایی هر سال ۸ میلیون هکتار برابر با هر ۴ ثانیه یک هکتار را از بین می برد. اینک یک سوال مهم به وجود می آید؛ آیا کاشت درخت، گرمایش جهانی را جبران می کند؟ آیا این راه منطقی و درستی است که ما درخت بکاریم اما خود را ملزم به توقف فعالیتهای آلاینده نکنیم؟ آنچه واضح به نظر می رسد این است که، مبارزه با جنگل تراشی سریعترین و کم هزینه ترین راه دستیابی به کاهش انتشار گاز های گلخانه ای و گرمایش جهانی است. علاوه بر این نجات این جنگلها موجب حفظ تنوع زیستی و تامین

معیشت زندگی بومی در جهان می گردد. دولت نروژ در پی اجرای این طرح ۱۰۰ میلیون دلار به تانزانیا برای حفظ جنگلها کمک کرده و یک میلیارد دلار به صندوق آمازون برزیل وام داده است. به عبارت دیگر، تنها راه نجات زمین، حفظ جنگلهاست و ما نیز باید از جنگلهای خود حمایت کرده و این را باور کنیم که ارزش جنگلهای زنده بیش از چوبهای مرده است.

نشد ز گرد آوری ز یاد: بهیچوقت ایمنی ز مدینه نیست شرک گار گاران